

De dor

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Stau pe terasă și-mi descânt cafeaua,
Din spumă fac o inimă străpunsă,
O văd doar eu că-n ceașcă e ascunsă,
Dar mă plesnește dorul cu nuiua

Când o ating cu buzele pe creastă
Să beau caimacul. Parcă nu-mi mai pasă
De-i binecuvântare sau pedeapsă
Ori dacă simt un junghi tușind sub coastă.

Îți savurez parfumul care zboară
Prin ramurile verzi în haină nouă,
Cu dor de tine pe alocuri plouă
Chiar dacă vremea aspră se repară.

- Sălbatic vântul scarmână otava
Cosită-n diminețile genezei,
Când inul stă în pântecul ștezei
Și fulgere pe nori și-ascut potcoava,

Ascunsă în odaie trag oblonul
Peste fereastra mică, însă dorul
A învățat să spulbere zăvorul
Și să-mi pătrundă-n piept precum pironul

Ce țintuiește-n cruce firav trupul
Acestui Crist decolorat de soare...
Furtuni, prin suflet, trec să mi-l măsoare,
Dar dorul tău nu are niciun scrupul.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif